اسناد
"رزمندگان آزادی طبقه کارگر"
سالهای ۱۳۶۰ -۱۳۶۵

Site „Asnad Razmadegan 1360- 1365“: http://www.dialogt.org/razmandegan/

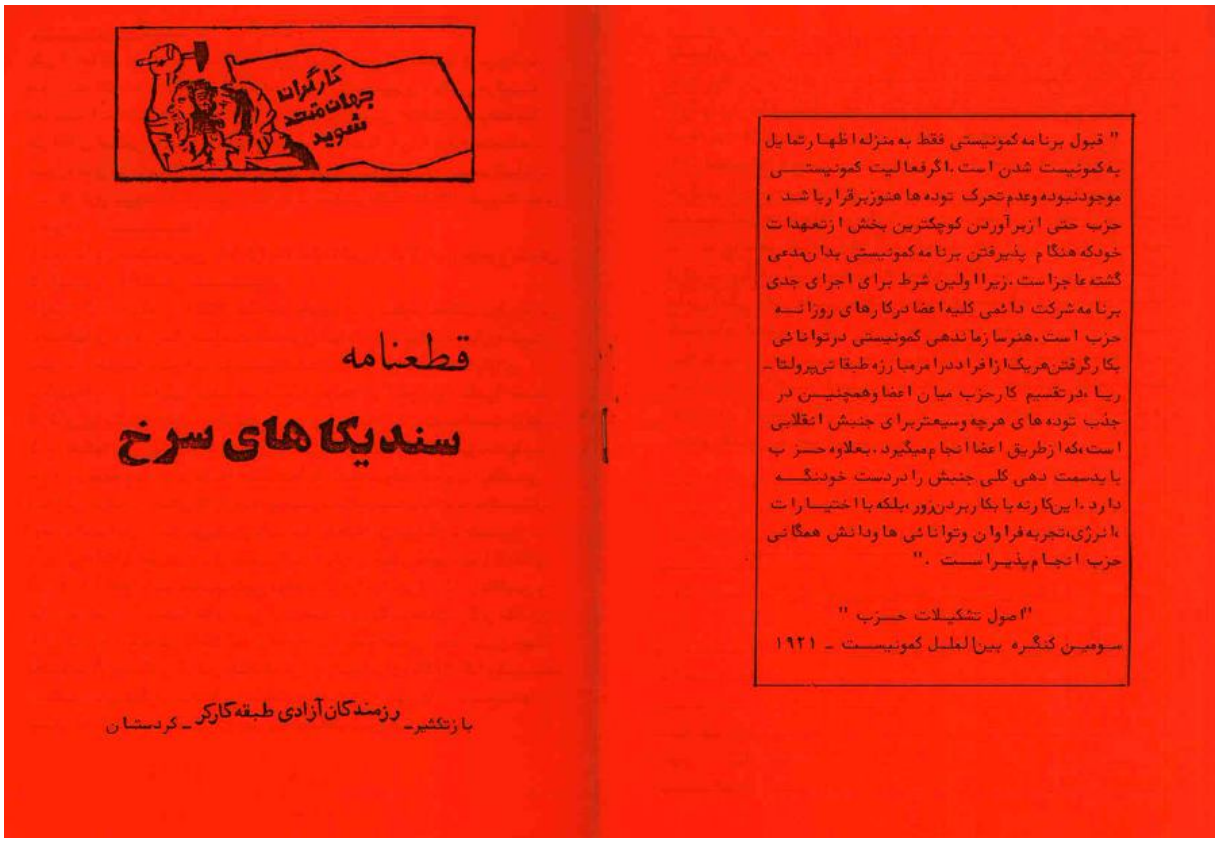

مقـــــدمـــه :

یکی ازمسائل موردبحث جنبش کارگری ایران ،موضوع تشکلهای مربوط به مبارزات اقتصادی طبقه کارگرمیباشد.اززمانیکه جمهوری اسلامی هرگونـه فعالیت اتحادیه‌ای وسندیکائی راممنوع‌وغیرقانونی اعلام‌کرده ودرهمه جا شوراهای اسلامی وابسته به‌دولت ومزدور سرمایه‌داران را برقرارساخته ، همواره‌ضرورت پاسخگوئی به‌این مسئله مبرم‌محسوس وبرای پیشبردمبارز- ات کارگری وپیونددادن آنها با مبارزات سیاسی طبقه کارگرازضرورت جدی برخوردار اســـــت .

پاسخ به‌این مسئله درعین حال گرایشات‌گوناگون درقبال این موضوع جنبش کارگـــری را آشکـــار نمـــــود.

طبقه‌کارگردررابطه با اشکال متفاوت وکیفیات و سطوح مختلف مبارزه‌اش به‌تشکلهای ویژه‌ای‌نیازمنداست که‌بدون آنها قادربه پیشبرد مبارزه‌خویش نمیباشد.طبیعتاپاسخ اپورتونیستهاکه‌هدف انقیادومتابعت کارگران از سرمایه‌داران‌را تعقیب میکنند،دراینموردجزدفاع‌از" شورای اسلامی" ضـد کارگری ویاسندیکاهای زردطرفدارجمهوری سرمایه‌داران نمیتوانست باشد. طرح تشکلهائی ازقبیل " شوراهای واقعی" ازطرف ا.م.ک نیزنه‌تنهابـه حل این موضوع یاری نرسانده ،بلکه‌تنهابه اختلاط ودنباله‌روی ازمشـــی لیبرالی درقبال جنبش کارگری منجرمیشود.ماکمونیستها با توجه به‌کـــل اوضاع اجتماعی - سیاسی وضروریات مبارزه‌طبقاتی پرولتاریا علیه‌بورژ - وازی وبا اتکابه آموزش م- ل وتجربیات کارگران جهان،بویژه‌پس‌ازانقلاب کبیر ۱۹۱۷ ،تنها پاسخ صحیح‌به‌این موضوع‌را با فراخواندن‌کارگران‌انقلابـی و مبارزبه‌ایجاد " سندیکاهای سرخ" میدهیم .این یگانه‌تشکل‌کارگری مطابق باکل شرایط اجتماعی واشکال‌مبارزه‌طبقاتی‌دروضع فعلی است.بدین جهت قطعنامه "رزمندگان آزادی طبقه‌کارگر" دراینجا برای‌اطلاع‌کارگران‌کمونیست وانقلابی درج میگردد.ما دراین قطعنامه بسیاری ازتجربیات وجمع‌بستهای جنبش کارگری بین المللی رانیز مستقیما منعکس کرده‌ایم .

* * *

"قطعنامه سندیکاهای سرخ"

۱ـ درجامعه سرمایه داری بواسطه سطح معیشت بسیار پائین کارگران وتعرض مداومی که ازجانب سرمایه داران به آن میشود، کارگران ناگزیر ازمبارزه دائمی برای بهبودشرائط فروش نیروی کارخودهستند. مبارزه اقتصادی شکل مقدماتی دائمی وضروری مبارزه طبقه کارگراست. کارگران درطی مبارزات روزمره برای رفع حوائج فوری خودآبدیده میشوندوبیش ازپیش به اشکال گوناگون استثمارسرمایه، به تضادمنافع خودباسرمایه داران، به لزوم مبارزه بر علیه کارفرمایان وبه ضرورت اتحادوهمبستگی پی میبرند. کارگران، کارفرمایان ودولت رادراین مبارزه وادار به گذشتهای جزئی خواهندساخت واین به آنان اهمیت اتحاد، تشکل ومبارزه برای خواسته هایشان را نشان میدهد.

۲ـ اتحادیه های کارگری وسیع مناسب ترین تشکیلات طبقه کارگربرای مبارزه برعلیه تجاوزات بی وقفه سرمایه داری به سطح معیشت کارگران و بمنظورهدایت مبارزات اقتصادی برعلیه کارفرمایان ودولت میباشد. در هیچ کجای جهان افزایش همبستگی و تحکیم قدرت پرولتاریا جزازطریق ایجادوبسط همه جانبه نفوذوفعالیتهای اتحادیه های کارگری و تامین پیوندی فشرده میان این اتحادیه ها وجنبش کمونیستی صورت نپذیرفته است. درایران نیزوضع ازهمین قراراست. اتحادیه های کارگری "مکتب کمونیسم" وآموزشگاه مقدماتی و ضروری پرولتاریا برای تدارک موجبات انقلاب اجتماعی بوده وخواهدبود. اتحادیه های کارگری همچون حلقه واسط میان کمونیستها وتوده های وسیع طبقه کارگربشمارآمده، جنبش کمونیستی برای پیشبرد موفقیت آمیزفعالیتهای خوددردرون پرولتاریا ناگزیر از اتکا بدانها خواهد بود.

۳ـ مبارزه اقتصادی برای بهبودمداوم وضع توده های طبقه کارگردرصورتی موفقیت آمیزخواهدبودکه بدرستی با مبارزه سیاسی پرولتاریا مربوط باشد. اتحادیه های کارگری اگرچه ازلحاظ پیشبردمبارزات اقتصادی کارگران علیه کارفرمایان ودولت فوق العاده ضرورینند، ولی ازهیچ رونبایستی خود را درچهارچوب مبارزه اقتصادی محدودسازند. اتحادیه های کارگری میبا ـ

یست نه تنها ستاد مبارزه پرولتاریا برای بهبود شرایط زندگی وی، بلکه علاوه بر آن کانون مبارزه سیاسی وی وهمچون ابزاری در راه انقلاب اجتماعی باشند.

۴- پیوند نزدیک میان اتحادیه های کارگری وحزب کمونیست وهدایت اتحادیه ها توسط حزب شرط ضروری ارتقاء اتحادیه ها به کانونهای مبارزه سیاسی - انقلابی وابزار مبارزه در راه انقلاب اجتماعی میباشد. لذا جنبش کمونیستی ایران وظیفه خود میداند که در ایجاد وبسط همه جانبه اتحادیه - های کارگری وبرای پیشبرد مبارزات اقتصادی طبقه کارگر از بذل بزرگترین مساعی دریغ نورزیده، درهمان حال با تبلیغ وترویج مستمر کمونیستی در میان طبقه کارگر واتحادیه های کارگری، مبارزه اقتصادی طبقه کارگر را با مبارزه سیاسی مربوط ساخته، اتحادیه ها را بوسایل مبارزه برای نیل به جمهوری دمکراتیک - انقلابی ایران، بعنوان عالیترین تدارک برای انقلاب سوسیالیستی وکانون های مبارزه در راه انقلاب سوسیالیستی مبدل سازند.

۵- بدین منظور کمونیستها بایستی فعالیت خود را با مسائل علمی وروزمره زندگی کارگران بیامیزند وآنان را نسبت به عمده ترین ستمها واجحافات اقتصادی وسیاسی سرمایه داران ودولت واقف ساخته، در تنظیم دقیق تر وعملی ترخواسته های کارگران از کارفرمایان ودولت یاریشان دهند. بدین ترتیب کمونیستها بایستی مناسب ترین شیوه ها، اشکال وزمان مبارزه را تعیین نموده ودر کلیه مبارزات روزمره کارگران برسر ساعات کار روزانه، دستمزد، شرایط کار وغیره شرکت ورزیده، آنها را سازماندهی وهدایت نمایند. کمونیستها بایستی بی حقی کامل کارگران را برایشان آشکار ساخته نمودارهای بیشمار تعدیات پاسداران، روحانیون، مزدوران کمیته ها، انجمن های اسلامی، وزارت کار وخانه کارگر وهرقره نوکر برجسته کارفرمایان وحکومت را افشاء نموده به فعالیت برزمینه احتیاجات سیاسی فوری کارگران بپردازند. هیچ مسئله ای درزندگی کارگران خواه درعرصه اقتصادی، خواه در عرصه سیاسی وجود ندارد که نتوان آنرا موضوع تبلیغات کمونیستی قرار داد. چه این وجه آن ضمن روشن ساختن اذهان کارگران آنان را با روح همبستگی

ومبارزه جوئی درراه آرمانهای کمونیستی پرورش میدهـــد.
۶ ـ مبارزه‌ای که بتوسط اتحادیه ها انجام میپذیرددرصورت موفقیت‌آمیز بودن امتیازاتی را ازچنگ طبقات حاکمه بیرون کشیده ،کارفرمایان ودولت را وادار به عقب نشینی خواهدساخت.اینها برای طبقه کارگرضروری و ارزشمندندولیکن درهمین حال کمونیستها بایستی همواره با فعالیت بی ـ امان درجهت توضیح این امرتلاش کنندکه مبارزه برای اصلاحات اقتصادی وسیاسی درچهارچوب نظام سرمایه داری هیچگاه منجربه رهائی آنان ازیوغ سرمایه نخواهدشدوبایستی توده های کارگررا به صراحت دربرابراین حقیقت قراردهندکه فقط سرنگونی سرمایه داری واستقراردیکتاتوری پرولتاریـــا و کمونیسم میتواندبا ازمیان برداشتن تقسیم جامعه به طبقات وپایـــان بخشیدن بکلیه اشکال بهره‌کشی بخشی ازجامعه ازبخش دیگر،بشـــریت تحـــت ستـــــم رارهـــا ســـازد .
۷ـ سرمایه داری میان رشته های گوناگون اقتصادملی رابطه نزدیـــک و وابستگی متقابل برقرارساخته است.این امرامکان مادی نه تنها تشکیـــل اتحادیه های کارگاه وکارخانه جداگانه ،بلکه تشکیل اتحادیه های حرفـــه و رشته اقتصادی معین واتحادیه سراسری طبقه کارگررانیزکاملامهیانمـــوده است.بدین سبب تشکیل سندیکای کارگاه وکارخانه جداگانه ومنفرد،اگرچه ازضرورت تام وتمام برخورداراست‌ولیکن هیچگاه به تنهائی تکاپـــوی مبارزات بلاواسطه وروزمره کارگران راننموده ،تشکیل تاخیرناپذیراتحادیه حرفه ورشته اقتصادی معین وسرانجام اتحادیه سراسری سندیکاهای‌کارگران ایـــران راایجـــاب میکنـــــــد .
۸ـ سندیکاهای رفرمیستی وزردبرضدمنافع طبقه کارگرمیباشند.لذا طبقـــه کارگربه مبارزه برای تشکیل سندیکاهای سرخ انقلابی دست‌خواهدزد.تجربه چندین ساله پرولتاریای ایران خیانت‌پیشگی وماهیت ضدکارگری‌سندیکاهای‌زردآریامهری سابق وسپس سندیکاهای‌سراپاسیاه موسوم به "شـــورای اسلامی " کنونی را به وی آشکارنموده است.پرولتاریا نمیتواندبه ایـــن سندیکاها وسندیکاهای رفرمیستی حزب‌توده که به بهانه هائی ازقبیل‌محاصره اقتصادی و" شرایط جنگی " به‌تبلیغ" افزایش تولید" و" اضافه کـــاری

اجباری " پرداختند ،طبقه کارگررا ازمبارزه برای بهبودوضع زندگی خویش باز داشته ودرحقیقت ابزارمبارزه سرمایه داران علیه کارگران میباشد ،تن در دهد .شعار اساسی جنبش کمونیستی درقبال جنبش کارگری جزایجاد "سندیکا های سرخ واتحادیه سراسری سندیکا های سرخ ایران "نخواهدبود .

۹ـ درعین حال کمونیستها خود راموظف میدانندکه درهرکجا که سندیکا ویا اتحادیه زردپرنفوذی که بخش قابل ملاحظه ای ازکارگران را دربربگیرد ،وجود داشته باشددرآن شرکت جویند .کمونیستها دراینگونه موارد به هرگونه فدا ـ کاری تن‌درداده وحتی به هرگونه شیوه فعالیت غیرعلنی متوسل خواهندشد . تا بتوانندبه این اتحادیه ها راه یافته ،درآنها نفوذکنندوسرانجام فعالیت کمونیستی خودرا پیش ببرند .فعالیت کمونیستها دراینگونه سندیکا ها عبارت است ازبیرون کشیدن‌توده های کارگری عضواین اتحادیه ها اززیرسیاست ورهبری رفرمیستی وضدکارگری این اتحادیه ها وجلب آنان‌به سمت منشور وبرنامه عمل سندیکاهای سرخ .

۱۰ـ هرکارگرکمونیست بایدبی دریغ‌ترین کمکهای خودرا دراختیارسازمان سندیکای سرخ قراردهدولی درمقابل سندیکای سرخ نبایستی صرفا دربر ـ گیرنده کارگران‌کمونیست باشد .چراکه درنتیجه این امرقابلیت توده‌ای ـ وسیع بودن خودرا ازدست داده وهدف اصلی تشکیل اتحادیه ها نیزغیر قابل حصول میگردد .سندیکا های سرخ بایستی نه تنها کارگران کمونیست ، بلکه کلیه کارگرانی راکه بلزوم اتحادبرای مبارزه علیه کارفرمایان ودولت پی برده باشنددرصفوف خودبپذیرد .بدین ترتیب سندیکا های سرخ نبایدازاعضای خودالزام به پیروی ازنظریات‌معین سیاسی راخواستار شوند .دررابطه با مذهب نیزاتحادیه ها بایدغیرحزبی باشند .هرقدردامنه نفوذسازمان سندیکای سرخ گسترده ترباشدهمان قدرنیزنفوذوتاثیرات‌کمونیست‌ها درطبقه انقلابی وسیع‌ترخواهدبود .

۱۱ـ آن برنامه ای که کمونیستها خواهندکوشیددرانقلاب حاضربه پرچم سندیکا های سرخ‌بدل سازند ،برنامه حداقل پرولتاریاست .اما با توجه به درجه آگاهی ومیزان تجربه مستقیم‌مبارزاتی توده های وسیع کارگران ایران، منشوربرنامه عمل سندیکا های سرخ درحال حاضرنمیتواندبلاواسطه برنامه

حداقل پرولتاریا باشد .

۱۲ـ منشوربرنامه عمل سندیکاهای سرخ درحال حاضربایستی حاوی مطالبات فوری زیرباشد :

۱)ـ کسب حق اعتصاب وآزادی تشکیل اتحادیه های کارگری.

۲)ـ آزادی زندانیان سیاسی .

۳)ـ انحلال کانونهای ضدکارگری رژیم جمهوری اسلامی موسوم به "انجمن های اسلامی" درکلیه کارخانجات ومراکزکارگری .

۴)ـ حداکثر ۸ ساعت کاردرروز- دوروزتعطیل درهفته .

۵)ـ کاهش روزکاربین ۴ ـ ۶ ساعت درصنایعی که برای سلامتی مضرند (کوره پزخانه ها ، معادن وغیره) .

۶)ـ ۳۰ روزمرخصی سالیانه باپرداخت دستمزدعلاوه برتعطیلات رسمی .

۷)ـ تعیین حداقل دستمزدهرکارگربرمبنای نیازهای یک خانواده ۵نفری وافزایش آن براساس افزایش هزینه های زندگی .

۸)ـ مزایا ومدت استراحت حداقل یکساعته درفواصل کارروزانه واحتساب آن جزء ساعات کار کارگران .

۹)ـ لغو اضافه کاری .

۱۰)ـ احتساب زمان ایاب وذهاب ،استحمام بعدکارروزانه وزمان تشکیل مجمع عمومی کارگران،شرکت کارگران درکلاسهای سوادآموزی جزءساعات کار کارگران .

۱۱)ـ ممنوع ساختن قطعه کاری ـ کارکنتراتی ودستمزدغیرنقدی .

۱۲)ـ ممنوع ساختن کارکودکان ونوجوانان پائین تراز۱۶سال،ممنوعیت بکارگرفتن نوجوانان درشبکاری ودرصنایعی که برای سلامتی مضرندودرمعادن

۱۳)ـ مزدبرابربرای زنان ومردان درازای کاربرابر .

۱۴)ـ ممنوعیت کارزنان درکلیه رشته های صنعت که ازنظرسلامتی برای زنان زیان بخش است .ممنوعیت شبکاری برای زنان،مرخصی بمدت ۸ هفته قبلو ۸ هفته بعداززایمان باپرداخت حقوق وباخدمات طبی وداروئی رایگان .تامین شیرخوارگاه برای نوزادان وکودکان درتمام کارخانه ها ودیگرموسسات که زنان درآنها کارمیکنند .استراحت برای مادران شیرده

بمدت حداقل نیم ساعت درفواصل حداکثر ۳ ساعت ،کاهش روزکار مادران شیرده به هفت ساعت وتامین مزایای بچه داری .

۱۵)- بیمه کامل اجتماعی برای کلیه کارگران وبرای تمام اشکال ازکار-افتادگی اعم ازبیماری، آسیب دیدگی، علیلی، سالخوردگی، بیماریهای محیط کار، زایمان ،یتیم شدن، همچنین بیکاری وغیره .

۱۶)- پرداخت حق بازنشستگی ازطرف دولت به کارگران سالخورده ای که توان کار خودرا ازدست داده اند (کارگران ۵۵ سال به بالا ویا پس از ۲۵ سال کار)

۱۷)- سپردن نظارت براداره امور ادارات کاریابی بتوسط سندیکاهای سرخ کارگران بیکار .

۱۸)- ممنوع ساختن اخراج کارگران توسط کارفرمایان، واگذار نمودن تصمیم نهائی درمورد اخراج به رای مجمع عمومی کارگران واحدمربوطه ،نظارت نمایندگان منتخب کارگران برامر استخدام .

۱۹)- ممنوع ساختن جریمه ها ، پرداخت حقوق برای غیبتهای موجه ، دوران بیماری ونقاهت، زمان اعتصاب وازاین قبیل .

۲۰)- پرداخت خسارت ،حقوق ومزایا درمورد کارگرانی که براثر سوانح و نامناسب بودن شرایط کار توانائی خودرا کاملا ازدست میدهند بدون الزام دراثبات قصور کارفرما .

۲۱)- تضمین بهداشت وایمنی محیط کار، تهیه ادوات ایمنی ،کفش، لباس کار وسایرلوازم ایمنی وبهداشتی درمحیط کار به هزینه دولت وکارفرمایان.

۲۲)- تامین نیازهای فرهنگی ورفاهی درمحیط کار ومحلات مسکونی از قبیل سالن اجتماعات ،سالن استراحت ،غذاخوری، حمام ودستشوئی، زمین وسالن ورزش ،شیرخوارگاه ومهدکودک ،درمانگاه وکتابخانه ،کلاسهای سوادآموزی به هزینه کارفرما .این امکانات بایدزیرنظرات کارگران مربوطه قرار داشته باشند .

***

۱۳- سندیکاهای سرخ وظیفه خودمیدانندکه کلیه خواستهای کارگران را درجهت بهبودشرایط کار ومعیشت آنها با فرمولبندی صحیح مورددفاع قرار دهدودرکلیه مبارزات مربوط به آنها فعالانه شرکت نماید. درقبال

خواستهائی ازقبیل " سودویژه " ، "طرح‌طبقه بندی مشاغل" وغیره سندیکا - های سرخ دراین مبارزات شرکت‌کرده وتلاش میورزندرهبری آنها را بدست گرفته ودرعین حال فرمولبندی صحیح‌ومناسبی به شعارهای این مبارزات ببخشند (مثلاسودویژه بخشی ازدستمزدکارگران است‌وتا زمانیکه به همه دستمزدها به اندازه ۳۵% اضافه نشده است،سالیانه ۴ ماه سودویژه باید پرداخت شودوغیره)وآنها را ازحالت شعارهای بورژوائی رفرمیستی که به انحراف مبارزات کارگران منجرمیشود خارج سازندوبه مجرای انقلابی بکشانند.

۱۴- بیش ازسه سال ازجنگ ارتجاعی ایران وعراق میگذرد.جنگ ازهمان آغازدرگرفتن آن‌یکی ازمسائل مهم‌روزمره وعملی جنبش انقلابی بطوراعم وجنبش کارگری بطوراخص بوده است.تاکتیک پرولتاریای انقلابی در قبال جنگ کنونی یک‌چیزاست :جنگ رابایدبه جنگ داخلی وانقلاب تبدیل نمود ! چنین اقدامی ممکن است‌بیدرنگ میسرنشودولی کمونیستها بایستی بزرگترین کارترویجی - تبلیغی وسازمانی را دراین جهت یعنی درجهت تبدیل جنگ ارتجاعی به‌جنگ داخلی وسرنگونی بورژوازی وامحاء ماشین بروکراتیک - نظامی دولتی وانتقال قدرت دولتی به‌پرولتاریا وزحمتکشان مبذول دارند.چنین است یگانه سیاست پرولتاریائی درقبال جنگ حاضر.

رئوس اقدامات فوری سندیکاهای سرخ برعلیه‌جنگ حاضرعبارت است‌از:

الف - تبلیغات گسترده‌جهت افشای ماهیت جنگ ارتجاعی کنونی ، افشای اهداف دولت ازجلب واعزام کارگران وکمک‌های نقدی و جنسی به جبهه‌ها .

ب - افشاء ومبارزه‌علیه‌کسردستمزدهای کارگران بمنظورکمک‌مالی به جبهه‌های جنگ .

ج- مبارزه برعلیه اضافه‌کاری به‌بهانه جنگ ومحاصره‌کاذب‌اقتصادی

د- تبلیغات درموردشرایط مشابه‌کارگران وزحمتکشان عراق ،تقویت‌روح همبستگی واشتراک منافع طبقات کارگردوکشور،افشای اقدامات جنایت کارانه سرمایه‌داران ودولتهای دوکشورعلیه‌کارگران هردوکشوردرجنگ.

۱۵- سندیکاهای سرخ کارگری برای تحقق برنامه عمل خودبه‌عمل مستقیم

وانقلابی توده های کارگرمتکی است .سندیکا های سرخ دشمنان کارگران، جاسوسان وعمال دولت وکارفرمایان راکه کوشش دارنددرصفوف کارگران تفرقه انداخته ،مبارزه آنها رامنحرف سازندوعلیه کارگران ازهیچ اقدامی اجتناب نمیکنند ،افشا ومنفردوطردمینمایندوفعالیت آنها را به هرطریقی که لازم باشد ،خنثی میسازند .

۱۶ـ سندیکا های سرخ بایستی حتی المقدورعلنی باشند .اختناق گسترده کنونی،تا لانگری وحشیانه حکومت جمهوری اسلامی وبالاخره ممنوعیت تشکیل سندیکا ها واتحادیه ها ،امکان تشکیل سندیکا ها واتحادیه ها را به شکل علنی ناممکن میسازد .لذا درلحظه حاضرتشکیل سندیکا ها واتحادیه های سرخ تنها بصورت مخفی (ویانیمه علنی)میسراست .ازآنجائیکه توده وسیع کارگران فورا قادربه کاربست همه جانبه اصول پنهانکاری نمیباشند ،مخفی بودن سندیکا های سرخ وسیع وفراگیربودن آنها رادشوارمیسازد .امری که تا حدود بسیاری درلحظه حاضراجتناب ناپذیراست .ولیکن درسایرمبارزات سرسختانه کارگران هم دامنه نفوذاین سندیکا ها فزونی خواهدگرفت وهم اینکه سرانجام قانونی وعلنی بودن سندیکا های سرخ به کارفرمایان ودولت آنها تحمیل خواهد شد .

۱۷ـ سندیکا های سرخ بعنوان نخستین ومهمترین اقدام خویش بایستی به ایجاد کمیته های اعتصاب وصندوق اعتصابات بپردازند . این کمیته ها رکن اصلی سندیکا های سرخ راتشکیل میدهند .

۱۸ـ اتحادیه سندیکا های سرخ کارگران بیکارنیزبخشی ازاتحادیه سراسری سندیکا های سرخ خواهدبود .سرمایه داران میکوشندبااستفاده ازانبوه کارگران بیکار :

اولا ـ کارگران شاغل را دائما درمعرض تهدیدبه اخراج واستخدام کارگران بیکاری که برای یافتن کارصف کشیده اند دستمزدکارگران راکاهش داده ، استثمار آنان را شدیدتر نمایند .بمنظورازکارانداختن این سلاح بورژوازی سندیکا های سرخ کارگران شاغل بایستی ضمن مبارزه سرسختانه برعلیه اخراجهای دستجمعی وضمن گردآوری کمک مالی برای کارگران بیکارازهیچگونه

پشتیبانی از مبارزات کارگران بیکار برای بدست آوردن کار و گرفتن حق بیمه بیکاری دریغ نورزند. تنها مبارزات هماهنگ و یکپارچه کارگران، خواه شاغل و خواه بیکار قادر است فشار سرمایه داران بر گرده توده های طبقه کارگر را کاهش دهد.

۱۹- کمونیستها پاسدار اهداف خویش هسته های کمونیستی کارگری را در درون سندیکاها، خواه سرخ، خواه زرد بطور مجزا سازماندهی نمایند. این هسته ها تابع سازمان حزبی تشکیلات کمونیستی خواهند بود. سازماندهی مستقل و جداگانه کمونیستها در درون سندیکاها نه تنها از قدرت و یکپارچگی سندیکاها نخواهد کاست بلکه برعکس خود ضامن اصلی یکپارچگی و پیگیری مبارزه سندیکاهای سرخ خواهد بود. هسته های کمونیستی علی العموم مخفی بوده و ملزم به رعایت اکید پنهانکاری میباشند. تنها در شرائط خاص تا آنجاکه نتیجه بررسی های قویا اُبژکتیو (عینی) محیط فعالیت اجازه دهد، بخشی از هسته های کمونیستی میتوانند در هماهنگی با بخش مخفی هسته کما بیش بطور علنی به فعالیت بپردازد.

زنده باد حزب کمونیست انقلابی کارگران ایران!

زنده باد سندیکاهای سرخ!

رزمندگان آزادی طبقه کارگر